

مقالات دومین همایش ملی آسیب‌های اجتماعی در ایران، ۱۳۹۱

با همکاری:

شورای اجتماعی وزارت کشور، شورای اسلامی شهر تهران، معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، مؤسسه تحقیقات تعاون دانشگاه تهران، مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران، مرکز پژوهش‌های گردشگری دانشگاه تهران، دفتر پژوهش‌های رادیو، فرهنگستان علوم، مؤسسه تصویر شهر (سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران)، شرکت صنعتی هواپیار، انتشارات مبتکران، انجمن اقتصاد اسلامی ایران، انجمن جامعه‌شناسی، آموزش‌پرورش ایران، مؤسسه پژوهشی توسعه رایمند

جلد ششم:

جرائم، جنایت و وندالیسم

انجمن جامعه‌شناسی ایران

۹

شورای اجتماعی کشور

فهرست

- ۹ نوشتة میر طاهر موسوی دیباچه
- ۱۳ نوشتة سید مرتضی میر باقری مقدمه
- نگاهی نو به وندالیسم و تبیین آن؛ مورد مطالعه جامعه شهری جهرم
- ۱۵ نوشتة فرهنگ ارشاد، حسین قائمی فر، بهزاد رشنودی، امیر سبزی پور بررسی نقش فقدان انسجام کارکردی نهادهای جامعه در روند جرایم در سدههای اخیر
- ۳۹ نوشتة تقی آزاد ارامکی، مسعود عالمی نیسی رابطه بین حبس و تمایل به تکرار جرم، سلامت روانی اجتماعی و شرایط اقتصادی اجتماعی مددجویان کانون اصلاح و تربیت تهران
- ۷۵ نوشتة علی اسماعیلی، ناصر ربیعی، محمود براتوند، فرزانه قادری کالبدشکافی زندان؛ مطالعه جامعه‌شناختی و روان‌شناختی
- ۸۵ نوشتة عمام الدین باقی جرایم یقه‌سپیدان؛ سوءاستفاده از موقعیت اجتماعی و مستثله فساد اداری
- ۱۳۱ نوشتة غلامعباس توسلی جدی انگاری جرم و عوامل اجتماعی مرتبط با آن؛ بررسی نمونه‌ای از دانشجویان دانشگاه تربیت معلم تهران
- ۱۵۷ نوشتة احمد جعفری بررسی ساختار اجتماعی و فرهنگی جرایم مواد مخدر در مناطق چندگانه اهواز
- با استفاده از سیستم اطلاعات مکانی (GIS)؛ مطالعه موردي شهر اهواز
- ۱۷۵ نوشتة سمیه فتح تبار فیروزجایی، علی هواسی

دیاچه

با نگاهی گذرا به سیر تحول جوامع انسانی می‌توان دریافت که انسان، حیات جمعی و آسیب‌های اجتماعی هم‌زاد یکدیگرند. «آسیب‌های اجتماعی»، اگرچه باید خاطرنشان کرد واقعیتی دیرپا محسوب می‌شود، لیکن مفهومی نسبتاً نوظهور و مربوط به دوره ضرب‌آهنگ سریع توسعه پس از انقلاب صنعتی است که با خود مهاجرت وسیع، انباشت جمعیت شهری، رشد ستیابان شهرها و کلان‌شهرها، تغییر نوع و شکل روابط انسانی و ظهر عصر جدید، تکثیر و تجمع آسیب‌های اجتماعی را به همراه داشته است.

از این رو، برخی تحلیل‌گران بروز و تشدید انحراف‌ها و آسیب‌ها را محصول توسعه دانسته، بر آن خردگر فته و توسعه را به تازیانه نقد و نفرین نواخته‌اند. لیکن بر اهل خرد نیک هویداست که توسعه اصولی، ذاتاً واحد بار اخلاقی است، نیل به رفاه مادی و معنوی جامعه را توأمًا مدنظر دارد، و افزایش نامالایمات و کجرودی‌ها حاصل اجرای ناصحیح برنامه‌های توسعه و فارغ از مقتضیات فرهنگی، اجتماعی و تاریخی، جامعه است.

در انتهای هزاره دوم و در آغاز سومین هزاره، مسائل و آسیب‌های اجتماعی بیش از پیش خود را به بشریت تحمیل کرده‌اند و در جوامع گوناگون، اعم از توسعه یافته، در حال توسعه و یا کمتر توسعه یافته، به اشکال و گونه‌های متفاوت جاری شده‌اند.

سرزمین ایران نیز از این واقعیت مستثنای نبوده و بنا بر دلایل متعددی نظیر موقعیت ژئوپلیتیکی، سابقه تاریخی، تغییرات جمعیتی، رشد ستادبان شهرها، اجرای برنامه‌های متنوع و گاه متصاد توسعه در یکصد سال اخیر، ناپایداری اجتماعی و سیاسی، رویه‌های مدیریتی و حکمرانی، شکاف‌های اجتماعی،

۱۹۳	واکاوی چالش‌ها و راه کارهای مقابله با پدیده فاچاق انسان
نوشتة یاسر فروغی، لیدا حیدری و رنا مخواستی
۲۱۹	ترس از قربانی شدن و قبض فضای عمومی
نوشتة مهدی مالمیر
۲۴۷	رابطه فضاهای بی‌دفاع و جرم در مشهد
نوشتة علی یوسفی، حسن رضایی بحرآباد